

Høringssvar til : *Forslag til lov om ændring af lov om hunde.*

Hundelovens formål er at beskytte mennesker mod hunde.

I 2011 ⁱ⁾ blev hen ved 4.200 mennesker skambidt af hunde og måtte efterfølgende søge lægehjælp. Antallet af skambid har i de 23 år, hvor der har været målt på det, ligget konstant på mellem 4.000 og 5.000 om året. Hvilket betyder, at der i den målte periode er over 100.000 mennesker, der er blevet skambidt, heraf 40.000 børn. Og her er kun tale om de skambid fra hunde, som efterfølgende har krævet lægebehandling på en skadestue. Hvor stort antallet af andre bid udgør, findes der ingen statistikker på.

Det fremsatte *forslag til lov om ændring af hundeloven* indeholder ingen initiativer til at nedbringe antallet af skambid snarere tværtimod, da det i visse tilfælde fremover vil være legalt for hunde at skambide mennesker.

På et interessentmøde om hundeforbudsordningen med den daværende fødevareminister Mette Gjerskov den 13. marts 2013, omhandlende tilrettelæggelse af hundelovens evaluering, gav hun udtryk for, at en revision af hundeloven også ville tilgodese de personer som grundlæggende ikke bryder sig om hunde, føler sig utrygge ved eller er direkte bange for løse hunde. Dette er på ingen måde opfyldt i det fremsatte lovforslag.

På trods af, at formålet med hundeloven netop er at beskytte borgerne mod hunde, (hundenes beskyttelse findes i dyrevelfærdsloven), har der i det nedsatte Udvalget om hunde, hvis betænkning danner grundlag for det fremsatte lovforslag, ikke været nogen repræsentant for den ca. 25 % ⁱⁱ⁾ store gruppe af befolkningen, som ikke bryder sig om hunde, ej heller nogen der har talt på vegne af de over 100.000 som er blevet skambidt siden 1990. Derimod har de 6-7 % af befolkningen, som holder hunde, været repræsenteret af: Dansk Kennel Klub, Danmarks civile Hundeførerforening og Den Danske Dyrlægeforening.

Ifølge bemærkninger til *Forslag til lov om ændring af lov om hunde*, er baggrunden for lovforslaget bl.a. et antal skambidssager der har været genstand for omfattende offentlig debat.

I alle de omhandlede sager, har der imidlertid været tale om, at hundeejerne ikke har overholdt den eksisterende hundelov, da de ikke har haft deres hunde i snor, eller har haft den fulde kontrol over deres hunde. Der er altså ikke tale om at hundeloven på dette område er u hensigtsmæssigt og derfor bør laves om, men udelukkende om at hundeejerne har opført sig uansvarligt, ved at lade deres aggressive hunde løbe løs.

Det er imidlertid lykkedes diverse hundeorganisationer med disse sager at fjerne fokus fra det virkelige problem ved hundeloven: At der hvert år skambides mellem 4.000 og 5.000 mennesker. Derudover kommer ca. 3.000 personer hvert år til skade og må søge lægehjælp på grund af andre ulykker forårsaget af hunde. Faldulykker og trafikuheld, som hovedsageligt skyldes at hundene løber løs.

Et meget enkelt og virkningsfuldt forslag vil derfor være et påbud om at hunde altid skal føres i snor. Der kan så oprettes afgrænsede områder, hvor hundeejeren kan lade hunden færdes uden snor (mindre parker i byerne og hundeskove), men på alle andre offentlige veje, stier eller pladser skal hunde altid føres i snor. Udover at nedbringe antallet af skambid fra hunde, vil et sådan lovforslag også fjerne den frygt som er hos mange, når de møder løse hunde.

Bemærkninger til de enkelte paragraffer:

§ 1 a. Besiddelse og avl af følgende hunde er forbudt.

Af bemærkninger til lovforslaget fremgår at opretholdelse af forbuddet mod de 13 hunderacer er begrundet i et ønske om at varetage hensynet til borgernes sikkerhed og tryghed, og befolkningens frygt for at blive angrebet af hunde på offentlige gader og veje.

En undersøgelse foretaget af Københavns Universitet siger at 63 % af ikke hundeejere støtter dette forbud. Da der ikke er spurgt ind til specifikke hunderacer, kan det derfor sluttes, at befolkningen ikke kun føler sig utrygge ved at møde en af de nu forbudte 13 hunderacer, men betydelig flere hunderacer, f.eks. en af de 12 hunderacer som er opført på observationslisten, idet disse hunde også har en størrelse og et udseende, der er egnet til at skabe frygt.

§ 3 stk. 1

Af denne § fremgår at: *det er forbudt at lade hunde færdes på gader, veje, stier eller pladser m.v., der er åbne for almindelige færdsel, uden at de enten føres i bånd eller er ifølge med en person, som har fuldt herredømme over dem.*

Fuldt herredømme over hunden, er et ikke anvendeligt begreb, da alle hundeejere til enhver tid vil hævde, at de har den fulde kontrol over deres hunde, på trods af, at de i realiteten ikke er i stand til at kalde dem til sig. Derfor bør dette begreb udgå af hundeloven, og erstattes af: at hunde altid skal føres i snor.

Denne ændring vil også gøre det lettere for politiet at administrere loven.

§ 3 stk. 2

Af forslaget fremgår, at ejeren på hvis grund, hunden strejfer, har ret til at indfange hunden.

Det er for os, som ikke bryder os om hunde eller er bange for hunde, meget grænseoverskridende og helt uacceptabelt at have løse hunde på vores grund. Ifølge det nye lovforslag har ejeren af grunden lov til at indfange hunden. Det fremgår imidlertid også af bemærkninger til lovforslaget på side 23, at det er en acceptabelt adfærd fra hundens side, at den skambider et menneske hvis personen:

”Tager fat i hunden, holder hunden fast, opfører sig truende overfor hunden, eller at hunden er i forsvarsposition overfor personen og derfor bider i angst. Alle disse fire situationer kan meget let opstå, når man forsøger indfange en hund, men et skambid vil ifølge den nye paragraf (§ 6 a stk. 5) i hundeloven fremover være acceptabel adfærd fra hundens side. Hvilke indebærer at hvis en løs hund skambider en inde på ens egen grund, så sker der ikke nødvendigvis nogen sanktioner overfor hunden eller hundeejeren. Hvilket i praktisk betyder at, at man fremover blot skal acceptere at have strejfende hunde på sin grund, da det vil være forbundet med en ikke ubetydelig risiko at forsøge at indfange dem. F.eks. hvis man forsøgte at indfange en dobermann eller en rottweiler.

I tilfælde hvor hunde strejfer (forlader hundeejers grund uden opsyn), bør det helt rimelige krav være, at hundeejeren får påbud om at indhegne sin grund og holde hunden indenfor indhegningen.

§ 5 stk. 1

Af denne paragraf fremgår det: På besidderens bopæl må en hund kun undtagelsesvis holdes bundet.

Denne regel kan give problemer, når hunde strejfer, hvorfor reglen bør være, at besidderen hvis vedkommende ønsker at lade sin hund løbe løs på grunden, skal denne indhegnes.

§ 6a stk. 3

Af denne paragraf fremgår, at omstændighederne omkring bideepisoden skal indgå i den hundesagkyndiges undersøgelse.

I bemærkninger til lovforslaget fremgår endvidere, at der i vurdering af bideepisoder skal tages hensyn til hundenes naturlige adfærd, da skambid kan betragtes som normal eller acceptabel, og blot være udtryk for hundens almindelige naturlige instinkter

Hvis hundens naturlige adfærd i visse situationer er at skambide, hvordan kan man så acceptere, at de ikke altid skal holdes i snor?

Udvalget om hunde finder desuden ikke, at der er grund til skelne mellem om en hund skambider en anden hund eller f.eks. et barn.

Mennesker og hunde kan ikke sidestilles, men i forslaget sidestilles mennesker med dyr!

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår endvidere, at der skal være opfyldt to kriterier, før en aggressiv hund aflives.

Der er således ikke nok at et menneske bliver skambidt. Der skal også være tale om et overfald / uacceptabelt adfærd fra hundens side.

Tilsvarende er det heller ikke nok, at hunden overfalder et menneske og bider det flere gange, hvis der ikke samtidig er tale om et skambid (sår der kræver syning).

Kun hvis begge betingelser er opfyldt, skal politiet træffe afgørelse om aflivning. Hvis derimod kun den ene betingelse er opfyldt, skal det i stedet vurderes, om der kan gives pålæg efter §6 stk 2, nr 1-4. Da der her kun er tale om at politimesteren kan, men ikke skal give et påbud, betyder det, at det ikke nødvendigvis er forbundet med straf for en hund enten at overfalde eller at skambide f.eks. et barn.

Her bør der klart skelnes mellem bid af mennesker og bid af dyr, da såvel skambid som overfald i sig selv bør bevirke at hunden skal aflives, hvis det er mennesker der bides.

Der er i dag heller ingen krav om, at hunde der bider, uden at der er tale om et skambid, fremover altid skal føres i snor og bære mundkurv, hvilke som minimum burde være tilfældet.

Problemer i den nuværende hundelov som Udvalget om hunde ikke har forholdt sig til:

Til bemærkningerne til lovforslaget side 15 står: ”at det meget ofte er ejeren, i lige så høj grad som hunden, der er problemet i de sager, hvor hunden påfører andre voldsom skade.” På den baggrund kan det undre, at der intet steds i *forslaget til lov om ændring af lov om hunde* opereres med at personer kan fradømmes retten til at holde hund i en kortere eller længere periode.

Som der er i dag, kan hundeejere dagen efter, at de har fået aflivet en hund på grund af skambid, anskaffe sig en ny.

Trafikuheld

Sanktioner overfor hunde der forfølger cyklister eller vælter dem omkuld. Hvis der ikke indføres et generelt forbud mod at hunde må løbe løs, så burde der i det mindste være et krav at disse hunde fremover altid holdes i snor eller inde på ejerens indhegnede grund.

Løse hunde efter mørkets frembrud

Da det for mange i sig selv er ubehageligt at møde løse hunde, er dette ekstra ubehageligt, når det sker efter mørkets frembrud, hvorfor der som minimum bør indføres et forbud mod løse hunde i ”lygtetændingstiden”.

Hundes efterladenskaber

Der er heller ikke i lovforslaget indføjnet en pligt for hundeejere til at fjerne hundenes efterladenskaber.

Det må være rimeligt at det pålægges hundeejere at fjerne hundeeskrementer fra offentlige arealer.

Med venlig hilsen

Henrik Nilaus

forfatter

Slotsvænget 21 B

3400 Hillerød

Mail: henrik.nilaus2tiscali.dk

Tlf. nr. 22 77 29 75

ⁱ Ulykkes Analyse Gruppen (AUG) Odense Universitet

ⁱⁱ Tal fra Journalist Stig Olesen og terapeut Erik Lunøe